

Ministerieel besluit tot vaststelling van een ontwerp van lijst van de als monument te beschermen villa Decourrière in Linkebeek

DE VLAAMSE MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004, 10 maart 2006, 27 maart 2009 en 11 mei 2012;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2009 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009, 4 december 2009, 6 juli 2010, 7 juli 2010, 24 september 2010, 19 november 2010, 13 mei 2011, 10 juni 2011, 9 september 2011 en 14 oktober 2011,

BESLUIT:

Artikel 1. Het ontwerp van lijst van de volgende voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten, wordt vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004, 10 maart 2006, 27 maart 2009 en 11 mei 2012:

Wegens de historische waarde als monument:

Villa Decourrière, gelegen in

Linkebeek, Heidedreef 44

bekend ten kadaster:

Linkebeek, 1ste afdeling, sectie B, perceelnummers 46F, 46G

zoals afgebakend op bijgevoegd plan.

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door de volgende intrinsieke waarde gemotiveerd:

Historische, in casu architectuurhistorische waarde:

De villa Decourrière werd tussen 1957 en 1959 gerealiseerd door de architectenassociatie Lucien-Jacques Baucher, Jean-Pierre Blondel en Odette Filippone.

Dit drietal studeerde af aan La Cambre, '*le Bauhaus Belge*', in het na-oorlogse België de referentie voor de moderne beweging in de architectuur. Ze worden zowel door eigentijdse als hedendaagse architectuurcritici gerekend tot de beste architecten van de na-oorlogse generatie in ons land.

Baucher, Blondel en Filippone horen thuis binnen de groep vooruitstrevende architecten die, onder invloed van Alvar Aalto, zou afwijken van het rigide, functionalistische modernisme en die zou evolueren tot een warme, organische architectuur die maximaal aangepast is aan het omringende landschap.

Opgemerkt met hun realisaties voor Expo '58, zijn het vooral de originele ontwerpen voor villa's door de associatie, die algemeen weerklank vinden en ruim gepubliceerd worden. Baucher, Blondel en Filippone behoren tot de zeldzame Belgische architecten uit deze periode van wie enkele werken ook internationaal werd opgemerkt, met name door het toonaangevende Franse tijdschrift '*L'architecture d'Aujourd'hui*'.

Reeds tijdens hun studies begeistert door de moderne architectuur, zullen ze nooit compromissen sluiten, ook al kost dit hen klanten en slaat de crisis in de jaren 1970 en 1980 genadeloos toe.

De villa Decourrière is één van de vijf topwerken van de associatie en bovendien het enige van deze topwerken dat nog authentiek bewaard bleef. Opgebouwd uit eenvoudige materialen, met een duidelijk en logisch plan maximaal aangepast aan het magnifieke landschap dat haar omringt, geeft de villa op een bijzonder geslaagde manier uitdrukking aan de architecturale principes van het drietal.

Belangrijke elementen zijn onder meer de leefruimte met de kamerhoge ramen met bewaard schrijnwerk in Niangon en met de zichtbare houten draagbalken, die het overkragende dak ondersteunen, daarnaast de '*enfilade*' met plateaus van de nachtvlugel, met de zenitaal verlichte gang en ook de clusters van kleine monochrome glasaampjes die de gesloten, op noordelijke richtingen gerichte gevels doorbreken - een element, ontworpen door de schilder Louis Van Lint, dat de associatie ook gebruikte in het veelgeprezen Marie Thumas-paviljoen op Expo '58.

De villa bleef tot op heden zeer goed bewaard. Ze behoudt ook vaste interieurelementen naar ontwerp of keuze van Baucher, Blondel en Filippone, zoals de indrukwekkende en typerende open haard met zwevende metalen kap in de living, de minimalistische aankleding en inrichting van de twee kinderslaapkamers en de ouderslaapkamer, enkele verlichtingsornamenten, ten dele de oorspronkelijke vloerbedekking en de op maat gemaakte kasten van de vestiaire en de gang. Bijzonder en illustratief voor het belang dat de associatie hechtte aan de samenwerking tussen architectuur en kunsten, is het wasbekken naar ontwerp van internationaal vermaard keramist Antoine de Vinck in de inkomhal.

Al deze elementen samen maken de villa Decourrière tot een duidelijk herkenbaar en representatief voorbeeld van de het werk van Baucher, Blondel en Filippone op het hoogtepunt van hun kunnen.

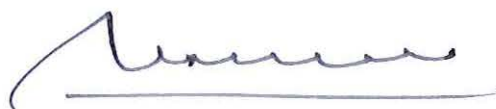
Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006, 5 juni 2009, 4 december 2009, 10 juni 2011 en 22 juni 2012 (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994, 22 augustus 2006, 18 september 2009, 11 januari 2010, 2 augustus 2011 en 27 juli 2012).

21-05-2014

Brussel,

Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Toerisme en Vlaamse Rand

A handwritten signature in blue ink, consisting of a large initial 'G' followed by a series of loops and a long horizontal stroke at the end.

Geert BOURGEOIS